II No. 5 Pretul 2 lei Duminică 23 Noembrie 1924

FRĂȚIA CREȘTINĂ

Organ al Apărării Naționale Creștine
Din Județul Covurlui
APARE DUMINICA

ecția și Administrația:
P. DONCA-MANEA
M. Eminescu No. 66
Galați

ABONAMENTE:
80 lei pe un an
50 lei pe șease luni
anunțuri, reclame etc. după învoială.

reptul de apărare

ziua de 25 Octombrie
darele au înregistrat
narea" prefectului de
al Iașului, Const.
, de către tânărul
lu Zelea Codreanu, cu
unui proces intentat
dintâi de colegii celui
mă. Presa cotidiană,
animitate, s'a grăbit să
robe gestul numitului
condamnându-l înainte
se pronunța justiția,
ce privește „anumita
" — în frunte cu „A-
ul" și „Dimineața" —
cat și lista „autorilor
li" ai crimei, oprindu-
deosebire asupra unui
r nume: Profesorul uni-
tar A. C. Cuza, dar fa-
poată articula în sar-
lui nici o dovadă de
bilitate decât constanta
egare a ideei naționaliste
ursul a trei decenii și
tate.

entru cetitorii care nu cu-
suferințele studenților
ni din partea fostului pre-
Manciu, desigur că
e ca o victimă a
autorul morții
asin" ordinar,
fi aprobat de
pentru acei, cari
persoana și mai
apteje numitului prefect,
actul lui Corneliu Codreanu
este justificat în totul, având
în vedere mobilul superior al
săvârșirii lui și anume: afir-
marea dreptului de apărare,
care este corolarul firesc al
principiului de libertate in-
dividuală. Vor zice unii: Bine,
dar nu pe calea aceasta! în-
trebăm: atunci pe care? Ară-
tăm în altă parte a ziarului,
că Manciu a fost dat jude-
cății, însă, cu toate dovezile
aduse contra lui, el a fost
achitat. Ancheta deschisă
contra sa l-a atras decora-
rea pentru energia (!) și ca-
litățile lui de polițist!... Apoi
dacă cu dovezi nu s'a putut
obține condamnarea sa, fie
chiar și o simplă amendă,
atunci care ar fi fost rezul-
tatul reclamației unui fapt
petrecut în patru ochi: victi-
mă și agresor, care oricât ar
fi fost de imbecil, măcar a-
tâta prudență ar fi avut: să
bată fără martori? Așa-i că
venea la proces calăul cu
mâinile în buzunări, știindu-
se călare pe situație? O, da,
de sigur! Și-atunci cum
rămâne cu dreptul de
apărare al sărmanei victi-
me, care s'a ales cu o infir-
mitate pentru toată viața,
dacă nu cumva a trecut și
dincolo de hotarele ei, cum
a fost de ex. studentul Ma-
noliu? Și când această vic-
timă este urmată de altele,
în aceleași condițiuni, ce tind
să se eternizeze, pe ce cale
se poate exercita dreptul de
apărare, căruia-i sunt închi-
se porțile de procedură?
Pe calea unui protest adre-
sat bătăușului? E deadrep-
tul ridicol! Pe calea unei
loviri aplicate aceluiaș bă-
tăuș? Rezultatul e tocmai
opus așteptărilor: bătaia din-
tâi ar fi complectată cu al-
tele, până când victima e
scoasă pentru totdeauna din
circulație.

Așa dar, e o simplă vorbă
în vânt: „Nu pe calea asta"
sau „pe altă cale" din partea
oamenilor ipocriți, pe care îi
sperie mai mult moartea u-
nui singur individ decât tor-
tura și calvarul a sute și
mii, dintre care mulți vor
forma cadrele conducătoare
ale societății de mâne!

Atâta timp cât justiția nu
s'a pronunțat, oricare ar fi
fapta ce urmează să se ju-
decе, liber este oricine să
spună despre cel dat jude-
cății că e vinovat sau nu.

După cum același presă,
care acuzase anul trecut de
„complot" un grup de stu-
denți, pe care justiția i-a
găsit cu desăvârșire nevino-
vați, astăzi acuză de „asasi-
nat" pe unul din aceștia, tot
așa noi, care am tăgăduit
existența faimosului „com-
plot" studențesc, cu mult îna-
inte de pronunțarea justiției,
putem spune astăzi de Cor-
neliu Codreanu că el nu are
nici o vină în săvârșirea fap-
tei lui, care, pe lângă falșe-
le protestări ale „umanita-
riștilor" de porunceală, aduce
cu dânsa și zorile u-
nui tratament mai omenesc
pentru vlăstarele tinere și
luminate, cu suflet românesc,
încăpute pe mâna vreunui
„d-mnitar" de talia lui C.
Manciu, polițistul de tristă
memorie al Iașului cutropit
de jidani!.

P. Donca Manea
Avocat

IN JURUL MORȚII LUI C. MANCIU

Se împlinesc aproape doi ani de zile, de când studențimea română din întreaga țară a desfășurat stegul luptei împotriva pericolului ce amenință existența neamului nostru.

Însuflețiți de cea mai curată dragoste de neam, au dat dovadă în tot timpul că sunt conștienți de datoria ce o au față de cei din mijlocul cărora s'au ridicat. Au înfruntat până în prezent toate obstacolele ce li s'au pus în cale, înlăturându-le. De asemeni, nu vor ezita nici un moment în fața greutăților și de acum înainte, de-ar fi să plătească chiar cu viața izbânda cauzei lor, care este izbânda neamului românesc împotriva celui jidovesc.

In sprijinul luptei începute, au cerut mai întâi ajutorul părinților lor sufletești. Cu durerea în suflet, trebue însă să spunem, ceia ce se știe și de toți, că cererea lor dreaptă n'a fost înțeleasă. In loc de vorbe bune și ajutor, au primit teroare și dispreț. In loc de pâine, li s'a oferit piatră.

Un an de zile studențimea universitară ieșană a fost terorizată prin cele mai barbare mijloace; iar strigătul ei de desperare a sunat în pustiu.

Un an de suferință, care deși a trecut așa de greu, totuși am scăpat de el, ni-a fost sortit să ducem adevărata luptă de erol, împotrivă celui ce astăzi nu mai este.

Injuraturile, bătăile și arestările, toate fără de nici un motiv, erau tratamentul studenților creștini din momentul în care Manciu a venit prefect de poliție.

Această situație era intolerabilă și cerea o soluție.

Studenții, cu o stăpânire de sine demnă de admirat și o încredere în justiție, care le face cinste, au deschis o serie de procese în contra prefectului Manciu și a subalternilor lui, pentru loviri grave, abuzuri de putere și atentate la libertatea individuală, cu credința că hotărârile justiției, ori cât ar fi de indulgente, dat fiind moravurile noastre politice, ar constitui totuși un suficient avertisment, de natură să oprească autoritățile abusive din panta periculoasă în care s'au angajat.

Acest gest al studențimei nu a fost înțeles și cu regret spunem că justiția nu a răspuns speranței, pe care o tinerime întreagă, însuflețită de cel mai cald sentiment de legalitate și ordine, și-a pus-o în ea.

Citâm două cazuri:

Studenta Silvia Teodorescu, lovită de către Manciu în plină stradă **cu piciorul în spate,** în strada Carol, în ziua de 11 Decembrie 1923, în dreptul casei colonelului Veisa -fapt afirmat și depus sub prestare de jurământ de numeroși martori— nu numai că nu reușește să condamne pe Manciu în fața judecătoriei ocol. I Urban, dar reclamanta rămâne condamnată pentru uitraj, întrucât judecata constată că în timpul loviturilor ar fi adresat lui Manciu cuvintele: „aceasta este o sălbatăcie".

Dar mai este un caz cu deosebire tipic și interesant, acela al studentului Lefter, Galați.

In seara de 14 Decembrie 1923, studentul la drept *Lefter Galați*, în momentul în care intra la hotelul Bejan unde locuia, fără nici un motiv a *fost înconjurat de o bandă de polițiști și jandarmi care împreună cu Manciu și din ordinul lui l'au lovit cu tesace, bastoane, paturi de arme, picioare și pumni*, până ce a căzut jos în nesimțire, după care, târât de toți aceștia, a fost svârlit fără de nici un ajutor pe o stradă laterală pe unde circulația era foarte rară, în dreptul cantinei studențești de pe str. Păcurari.

Studentul Lefter a făcut proces lui Manciu și subalternilor săi, proces care s'a judecat la judecătoria Ocol. II Urban din Iași și unde, cu toată mărturia a peste doisprezece martori și cu trei certificate medicale a reclamantului, Manciu a fost achitat, fără să aibă nevoie să-și depună măcar un singur martor în contra dovadă.

Dar barbaria și sălbătăcia de astă-vară, cu studenții care lucrau la grădina imobilului Ghica!

Douăzecișicinci de studenți **bătuți hoțește** la tălpi timp de o zi întreagă—fapt constatat de primul procuror și medicul legist al tribunalului—pentru *fapte închipuite care măcar n'au fost de natură să motiveze o instrucție în privința lor.*

Și acești studenți au făcut proces, dar Ocolul I trimitea dosarul la Ocolul II, Ocolul II îl trimitea la Ocolul I, acesta îl trimitea iar înapoi

Intre timp poliţia nu-l găsea pe Manciu, ca să-i înmâneze citaţia, deci amânări şi tărăgăneli, care făceau să încolţească usor în mintea fiecăruia şi mai ales a impricinaţilor că acestea se fac pentru a înlesni cât mai natural o îndulgenţă fără limite, compromiţând prestigiul justiţiei.

Dar nu numai atât: Studenţii au cerut o anchetă administrativă. Aceasta a avut loc astă-vară şi s'a efectuat de d. Vararu, *care a rămas profund indignat de abuzurile constatate, dar asupra cărui report, Ministrul de resort a pus* **ordinul de decorare a lui Manciu,** *cu Coroana României.*

Iată omul care a murit; de morţi nu se spune decât bine, dar aceasta nu ne împiedică să spunem adevărul.

Manciu suprima întruniri, Manciu te împiedica să intri la Mitropolie, Manciu bătea în stradă, la poliţie şi în pieţe, insulta pe cei care reclamau, ameninţa pe apărătorii lor, Manciu lovea cu o bestialitate de posedat la adăpostul cordoanelor de sergenţi şi jandarmi, atunci când studenţii legaţi de mâini şi de picioare, nu puteau svârli prin ploaea de scuipat şi lovituri a subalternilor lui inconştienţi, decât priviri de dispreţ şi momentană resemnare.

Iată omul datoriei şi iată ce fel de ordine făcea acest om!

Şi dacă guvernul, cu ocazia îngropării acestui terorist, care pe când era pedagog la Liceul Internat i-a fost ruşine să stea de vorbă cu tatăl său pentru că era ţăran, a luat dispoziţia să i se facă funerarii naţionale, noi ţinem de datorie a preciza dela început: să nu se confunde funerariile liberale cu cele naţionale şi că aceste funerarii sunt liberale şi jidoveşti, iar nicidecum româneşti.

. . . . .

Din punct de vedere juridic, fapta lui Corneliu Zelea Codreanu scapă orişicărei represiuni, căci acel care iese întâi din legalitate prin faptul că provoacă, nu are dreptul a se plânge de ilegalitatea faptului acelui care îi răspunde, pentrucă el însuşi, renunţând la respectul legii, nu are drept la garanţia ei.

. . . . .

Comentariile făcute de presa liberalo-jidovească, în jurul morţii lui C. Manciu, sunt de rea credinţă şi interesate; ele pornesc dela **falşificări grosolane de fapte, pentru a face cu orice preţ un erou din acel ce nu a fost decât un instrument** şi a da pe seama unor pretinse comploturi fascisto-antisemite, ceia ce nu a fost decât consecinţa inevitabilă a unui regim de ilegalităţi şi abuzuri.

După „Cuvântul Iaşilor"

Grandioasa Manifestaţie

făcută D-lui Prof. A. C. Cuza

La deschiderea cursului de Economie Politică

Luni 3 Noembrie, ora $5^1/_2$ p. m. a avut loc deschiderea cursului de Economie Politică depe lângă Facultatea de Drept, în aula Universităţii. Sala era frumos ornată cu brad şi crisanteme. Estrada era îmbrăcată într'un măreţ tricolor şi înconjurată cu numeroase vase de flori naturale şi brad. Un public select de aprospe 4000 de persoane, compus atât din studenţi dela diferite facultăţi cât şi din persoane particulare, au ţinut să aclame pe iubitul şi distinsul nostru conducător.

La intrarea D-lui Prof. A. C. Cuza, întreaga asistenţă se ridică în picioare, intonând „Mulţi ani trăiască" şi ovaţionând îndelung. Ropotele de aplauze, urale şi o ploae de flori nu mai conteneau. D-l A. C. Cuza, începând prelegerea, mulţumeşte pentru grandioasa şi entuziasta manifestaţie, pe care o crede îndreptată nu persoanei sale, ci ideilor Domniei-sale, pe care are onoarea să le profeseze de 30 de ani. După aceasta Domnia-sa arată importanţa facultăţii de Drept, care are marea misiune — spre deosebire de celelalte facultăţi — *„a creia caractere"*, de a forma cetăţeni desăvârşiţi: cinstiţi, inteligenţi şi mai presus de toate cu iubirea de patrie.

Domnia-sa arată importanţa Economiei Politice — *„care e ştiinţa legilor şi factorilor, care stăpânesc poporaţia umană în raport cu mijloacele de existenţă."*

Insistă apoi asupra adevărului ştiinţific dela care nu trebue să ne abatem şi a nu perde niciodată din vedere factorul principal al economiei Politice, care este *Naţia.*

Citează cuvintele M. S. Regelui Ferdinand dela deschiderea Universităţii din Cernăuţi, în care spune că Universitatea nu este numai o şcoală de specialitate ci mai ales de educaţie naţională şi sufletească.

La eşirea din aulă, D-l Prof. A. C. Cuza este luat în braţe de studenţii Facultăţii de drept şi împreună cu numeroase jerbe de flori este condus în nesfârşite urale de aproape 2000 de persoane până la Domnia-sa unde D-l Prof. A. C. Cuza mulţumeşte din nou pentru sentimentele studenţilor, rugându-i să se împrăştie în linişte, spre a nu da loc la nici o provocare din partea autorităţilor.

Iaşul a trăit câteva clipe a unei înălţătoare epopei.

Trăiască D-l Prof. A. C. Cuza şi Studenţimea Creştină!

Ionel Vinicius

NAŢIONALIZAREA COMERŢULUI ROMANESC

„Munţii noştri aur poartă,
„Noi cerşim din poartă în poartă!"

Una din condiţiile esenţiale pentru existenţa poporului român, este aceea de a se conduce el pe el însuşi.

Comerţul român se află mai tot în mâinele streinilor, în mâinele jidanilor. Toate bogăţiile acestei ţări sunt canalizate prin mâinele jidanilor. Tot profitul le rămâne lor.

Rar, foarte rar, ici-colea, câte un negustor român care deabea mai poate răsufla de concurenţa jidovească, care caută cu orice chip să-l doboare! In timp ce sărmanii negustori români deabea se mai sbat în plasa întinsă de jidani — trăind de azi pe mâine — jidanii, prin legături talmudice, se ajută unii pe alţii, pentru ca să poată să susprime şi pe acei câţiva negustori români.

Şi totuşi românii se duc să-şi dea banul lor jidanilor, încurajându-i în lupta pentru distrugerea elementului românesc! Şi odată distrus, atunci vor fi ei singuri stăpâni asupra noastră, vânzându-ne din ce în ce mai scump şi de proastă calitate.

Oare acest popor român, care este de 15 (cinci-sprezece milioane) în raport cu jidanii cari sunt un milion, nu poate el să aibă o clasă de negustori români?

Oare cei 800.000 de români s'au jertfit spre a ne lăsa robi jidanilor? Căci e o robie curată atunci când eşti supus cu totul—fără nici o apărare din partea autorităţilor — poftei diavoleşti de acaparare a jidanilor. Scumpetea ce devine tot mai aprigă pe zi ce trece, se datoreşte în totul jidanilor, cari măresc mereu preţurile, spre a se îmbogăţi cât mai repede şi cât mai uşor.

Totul trece prin mâna jidanilor! Frumoasele noastre păduri sunt distruse de aceşti hrăpăreţi, cari nu au nici o milă de aceste odoare naţionale, deoarece sunt străini de neam şi religie. Până şi tămâia, undelemnul şi lumânările ce trebuesc în Biserică, trebue să treacă prin mâna spurcată a jidovilor. De cerealele ce sunt speculate în mod hidos, nici nu mai vorbim!

In şcolile comerciale, elementul jidovesc predomină. Sunt şcoli în care jidanii sunt în număr de 65 %.

In curând—dacă noi nu ne vom trezi — jidanii vor fi o adevărată plagă socială, cari nu vor face nimic altceva decât să sugă sângele românesc.

Dar până când vom fi tributari acestor streini de neam şi sânge? Până când vom mai suferi ca produsul muncii noastre să treacă, tot, în punga perciunaţilor?

Oare noi nu ne putem conduce şi singuri?

România trebue să fie a Românilor--din toate punctele de vedere şi deci şi din cel negustoresc.

Crearea unei clase de comercianţi români, cari să ne scape de specula neruşinată a jidanilor: Iată cerinţa timpurilor.

Români, trimeteţi-vă fiii, cât mai mulţi în şcolile de Comerţ!

Români, sprijiniţi pe acei câţiva negustori români cari au mai rămas.

Români, cumpăraţi numai dela Români! Şi numai atunci vom putea spune că suntem cu adevărat stăpâni în această ţară atât de mult frământată cu sângele strămoşilor noştri!

Student

U. E. R. şi alegerea la senat din Covurlui

Uniunea Evreilor Români de care ziarul nostru s'a mai ocupat, s'a pus în mişcare cu ocazia alegerii unui senator în judeţul nostru, alegere care va avea loc în zilele de 20 şi 21 Decembrie a. c. Pentruca lucrurile să fie cât mai bine aranjate şi pentruca goimii să fie cât mai păcăliţi, a sosit în oraşul nostru româno-palestinian — mai mult palestinian decât român — marele lor rabin Willy Filderman fost candidat în alegerile generale trecute, alături de conu Ionică Magura şi alţi patrioţi (!) —

Până aici nimic deosebit. Iată însă că ziarul Galaţii noi din 6 Noembrie vine şi ne spune că Filderman a fost primit la debacarder de... D-l Prodrom, fost primar şi candidatul partidului „Naţional-liberal" la actuala alegere.

Iată, deci, pe reprezentantul D-lui Brătianu cerşind voturile târtanilor lui Filderman, acela care la congresul păcii a plecat la Paris şi cu ajutorul jidanului Mandel, omul lui Clemenceau, ni-a umilit ţara şi a făcut o mulţime de neajunsuri primului nostru delegat, care era tocmai D-l Brătianu. Se poate mai mare ruşine? Nu; deci avem dreptate noi, când spunem că actualele partide politice jidovite — care se înjură când e vorba de putere şi se unesc când e vorba *de a trimite Români peste granițe şi a aduce jidani de peste Nistru* (Faimoasele afaceri de paşapoarte) — se servesc şi de cei mai mari duşmani ai noştri, care sunt jidanii.

Românii şi mai ales ţăranii să cunoască lucrurile acestea şi când Liga Apărării Naţionale Creştine îi va cere cuvântul, să ştie ce vor avea de făcut, căci cine are concursul jidanilor nu-i poate avea şi pe al Românilor.—

CUTIA CU S...

In legătură cu cele pe... la Iaşi, primim cu rugămintea de a comunica şi altor Români — următoarele rânduri:

Hoţii şi banditii din această ţară, care prin fraudă şi mişelie guvernează, înfrăţiţi cu jidanii, vor să suprime mişcarea naţional-creştină prin îndepărtarea D-lui Prof. A. C. Cuza dela Universitatea din Iaşi şi vor cu orice preţ ca pe Corneliu Zelea Codreanu, Ion Moţa, Ilie Gârneaţă şi alţi studenţi români să-i suprime (omoare) prin foame şi frig sau chiar să-i asasineze prin otrăvire în închisoarea Galata. Nemernicii au suspendat ziarul „Unirea", calcă Constituţia, patronează cele mai mari tâlhării şi tot ei consideră o crimă să fii bun român în ţara ta.

Protestând cu toţii împotriva acestor nelegiuiri, ne îndreptăm gândul către „Liga Apărării Naţionale Creştine", singura nădejde ce ni-a mai rămas pentru mântuirea neamului românesc!

Un Român

15 Noembrie 1924